

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrt leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. == Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Prestolonaslednik in njegova soproga umorjena.

Strašna nesreča je zadela Avstrijo. Prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand s svojo soprogo je umorjen. Ko so prihajale prve vesti, jih še nihče ni hotel verjeti, in vsakdo je čakal, da pridejo kmalu poročila, ki bodo prvo strašno vest ovrgla. Toda čakali smo zaman. Nasprotno, potrdilo se nam je, da je prva vest grozna istina.

Če kdo, imajo ravno katoliški Slovenci in Hrvati največ povoda, plakati ob krsti na tak grozen način umorjenega nadvojvode. Vemo, da je bil visoki pokojnik prepričan o veliki važnosti katoliškega slovanskega elementa na jugu in da je odločil nam prevažno nalogo v bodočnosti avstro-ogrske monarhije. Zato nas njegova nagla, nenaravna smrt navdaja s tem večjo žalostjo.

Žalujemo za njim tudi kot za vernim in vzornim katoličanom. Mož od glave do pete, je bil tudi glede svojega verskega prepričanja cel značaj. Ni bil samo na krstnem listu katoličan, ampak tudi v misljenju, govorjenju in dejanju. Katoliško gibanje v Avstriji je zadobilo z njegovo smrtjo zelo občutljiv udarec.

Srb ga je ustrelil. Srb, ki je dobil peklenško misel za ta grozen čin v velikosrbskem ozračju. In kakor je bil umor kraljeve dvojice v Belgradu samo v sramoto srbskega imena, še mnogo bolj je umor našega nadvojvode in njegove soproge. Mi smo bili vedno odločni nasprotniki velikosrbskih stremeljenj, s takimi dejanji bodo še oni, ki morda do sedaj niso bili naših nazorov. Previdnost božja nas je postavila v Avstrijo, in mi neomajano vstrajamo ž njo v hudih in dobrih časih.

Slovenski narod s potrjim srcem plaka ob krsti priljubljenega nadvojvode Franc Ferdinanda in njegove visoke soproge.

Prvi atentat se izjalovil.

Ko se je podal prestolonaslednik preteklo nedeljo dop. po manevrih s soprogo v Sarajevu k sprejemu v mestno hišo, je priletela na avtomobil prestolonaslednika bomba, ki jo je pa prestolonaslednik z roko srečno odbil. Bomba je eksplodirala, ko se je avtomobil že odpeljal. V drugem avtomobilu sta se nahajala grof Bos-Waldeg in adjutant deželnega šefa nadporočnik Mericci. Oba sta lahko ranjena. Izmed ljudstva je 6 oseb bolj ali manj težko ranjenih. Prestolonaslednik je dal avtomobil takoj ustaviti, za deva preiskati in se potem počasi odpeljal v mestno hišo, kjer ga je sprejel župan na čelu občinskega zastopa. Nadvojvoda Franc Ferdinand mu je, predno je začel župan govoriti, dejal: „Sem prihajam na slavnost, prepričan, da bom prijazno sprejet; mesto tega pa se name mečejo bombe. Tako, sedaj pa lahko govorite!“ Nato je imel župan slavnosten govor in ko so bile vse formalnosti končane, si je prestolonaslednik ogledal mestno hišo in pri odhodu sklenil, takoj se odpeljati s soprogo v garnizijsko bolnišnico in obiskati ranjenega podpolkovnika pl. Mericci.

Drugi atentat.

Ko je peljal avtomobil proti garnizijski bolnišnici in zavil na oglu Franc Jožefove in Rudolfove ulice, so se naenkrat začeli strelji iz brovning-pisto- le in leteli proti avtomobilu. Prvi strel je predril vojvodinji desno stran trebuha in hrbtenico, drugi strel pa je zadel nadvojvodo prestolonaslednika in mu pre-

dril vratno žilo. Vojvodinja je padla takoj svojemu soprogo v naročje in izgubila zavest. Čez nekaj minut je bil že tudi prestolonaslednik, kojega obleka je bila namočena s krvjo, nezavesten. Avtomobil je peljal takoj obe visoki osebi z vso brzino v konak, kjer sta bila takoj na mestu višji štabni zdravnik Volpang in polkovni zdravnik Peyer. Visoka dvojica ni kazala nobenega znaka življenja več in zdravnik- ka sta mogla konstatirati le — smrt.

V avtomobilu so se nahajali deželni šef grof Harrach, ki je vodil avtomobil, polkovnik pl. Bar- dolf in nek major iz vojaške pisarne. V konaku je blagoslovil visoka mrliča vojni kurat Canex. Med množico je nastala strašna panika in iz sočustvova- nja do prestolonaslednika in blage njegove družice se je porosilo marsikatero oko. V mestu Sarajevu vlada nepopisljiva žalost in pebitost. Prebivalstvo je konsternirano; poslopja so v žalnih zastavah.

Poročilo cesarju.

Okoli poldne je prišel v IŠL iz Sarajeva, tele- gram, ki je prinesel strašno poročilo o smrti pre- stolonaslednika. Generalni pribočnik grof Paar je do- bil težko nalogo, naznaniti cesarju to pretužno vest. Ko je sivi starček zvedel o katastrofi, je za nekaj minut obmolnil in nato komaj slišno vskliknil: „Grozno! Grozno! Da sem moral doživeti še to!“ Podal se je potem v svoj apartament in sam obedo- val. Zapovedal je še, naj se takoj vse pripravi za odhod v Schönbrunn, da bo navzoč pri pogrebnih slavnostih, ki se bodo vršile okoli 9. julija.

Morilec.

Prvi atentator, ki je vrigel bombo v avtomobil in kojega črn naklep se je ponesrečil, se piše Nede- ljko Cabrinović, je 21 let star in tipograf po poklicu. Po atentatu je skočil v reko Miljacko, da bi ušel. A policaji in razjarjeno ljudstvo je skočilo za njim in ga prišlo. Pri zaslišanju je potem izjavil, da je do- bil bombo od nekega anarhista v Belgradu, za ka- terega ime pa ne ve. Tudi trdi, da nima nobenih skrivceev.

Drugi atentator, ki je streljal na prestolona- slednika in njegovo soprogo, ko sta se peljala iz mestne hiše, se piše Gavrilo Princip, je 19 let star, in doma iz Grahove. Študiral je v Belgradu gimna- zijo. Pri zaslišanju je izjavil, da je že delj časa na- meraval usmrtiti kako visoko osebo. Dalje pravi, da je zato, ker je bila v avtomobilu tudi nadvojvodinja, se nekoliko obotavljal streljati, je pa vse eno na to dvakrat ustrelil. Oba morilec je zelo razjarjena mno- žica hudo pretepla.

Bombni napad

Bomba, ki se je razletela, je bila napolnjena z žrebli in svincem. Eksplozija se je izvršila z veliko vehemenco. V bližnji prodajalni so bile razbite vse šipe. Okoli 20 oseb je, ki so bile pri tej eksploziji lahko ranjene. Nekoliko korakov od prostora, kjer se je zgodil drugi atentat, se je našla še ena bom- ba. Pravi, da je ta od tretjega atentatorja, ki pa jo je vrigel proč, ko je videl, da se je namera Prin- cipa posrečila.

Iz življenja prestolonaslednika.

Ko je onega nesrečnega dne 30. januarja leta 1889 storil smrt na cesarskem lovskem gradu v Ma- yerlingu pri Dunaju sin avstrijskega cesarja, pre- stolonaslednik Rudolf, je postal najstarejši brat ce- sarja, nadvojvoda Karol Ljudovik avstrijski pre- stolonaslednik. Toda ta je umrl že leta 1896 in pre- stolonasledništvo je sedaj prešlo na njegovega najsta- rejšega sina nadvojvodo Franca Ferdinanda.

se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::

Nadvojvoda Franc Ferdinand se je rodil dne 18. decembra 1863 v Gradcu kot najstarejši sin nad- vojvode Karola Ljudovika in njegove soproge Mari- je Anunciate, princezinje Bourbonske. Po smrti voj- vode Franca V. Modenskega leta 1875 je podedoval nadvojvoda Franc Ferdinand vse njegovo ogromno premoženje. Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand je bil, komaj 15 let star, imenovan od cesar- ja leta 1878 za poročnika budimpeštanskega doma- čega polka štev. 32. Leta 1882 je postal nadporoč- nik in 3 leta pozneje, leta 1885, ritmojster v 4. pol- ku dragoncev. Leta 1888 je avanziral za majorja pešpolka štev. 102 in je bil premeščen v Prago. Že prihodnjega leta je bil imenovan za podpolkovnika, in leto pozneje za polkovnika v Sopronju na Ogrs- kem.

Prestolonaslednik na potovanju.

Leta 1892 je nastopil prestolonaslednik veliko potovanje po svetu, ki je trajalo skoro dve leti. O tem potovanju je izdal obširno potopisno knjigo. Dne 15. decembra 1892 se je vkrcal na ladiji „Cesarica Elizabeta.“ Peljal se je čez Port Said, skozi sueški prekop, mimo Adena, Colombo v Bombay, Kanto, Singapore, Batavijo, v Sidney v Avstraliji, od tam čez Nove Hebridske otoke, Salomonove otoke ter v Hongkong, v Nagasaki in Jokohamo na Japonsko. Od tod se je vrnil od ameriške obali v domovino. Na svojem dveletnem potovanju je prestolonaslednik Franc Ferdinand videl mnogo sveta, opazoval šege in običaje raznih narodov, razvoj pomorske trgovine in razvoj vojnih mornaric velikih narodov, kar je vse lepo in pregledno opisal v obširni knjigi, ki jo je izdal.

Leta 1896 je bil imenovan za podmaršala in 2 leti pozneje pa za namestnika cesarja v najvišjem poveljstvu na suhem in na morju, in leta 1899 je po- stal general konjenice, leta 1902 avstrijski admiral, in v lanskem letu pa generalni nadzornik cele naše avstrijske armade in vojne mornarice.

Poroka prestolonaslednika.

Leta 1900 se je poročil nadvojvoda Franc Fer- dinand ne morda s princezino iz kake vladarske hiše, ampak za družico v življenju si je izbral Zo- fijo grofico pl. Chotek, rodom Čehinjo, ko se je po- prej pod prisego odpovedal pravici prestolonasledst- va za svoje morebitne potomce iz tega zakona. Cesar je potem povzdignil grofico Zofijo pl. Chotek v voj- vodski stan z naslovom: vojvodinja Hohenberg. Iz tega zakona je troje otrok in sicer: Zofija, rojena na gradu Konopišt na Češkem leta 1901, Maksimili- jan, rojen na Dunaju leta 1902 in Ernest, rojen leta 1904 v Konopištu. Otroci nosijo knežji naslov.

Soproga prestolonaslednikova vojvodinja Zofija Hohenberg.

Prestolonaslednikova soproga vojvodinja Zofija Hohenberg se je narodila kot grofica Zofija pl. Cho- tek leta 1868 v Stuttgartu kot četrta hčerka tedanje- ga avstrijskega poslanika na vitemberskem dvoru, grofa Bohuslava pl. Chotek. Grofica Zofija pl. Cho- tek je bila v preteklem desetletju več let dvorna da- ma pri materi prestolonaslednika, nadvojvodinji Iza- beli, soprogi nadvojvode Friderika, ki je takrat ži- vel v Požunu na Ogrskem. Grofica Zofija pl. Chotek je bila znana krasotica, visoke, vitke postave, črnih las in njeni zunanji nastop je vsakogar očaral, ke- dor jo je videl. Nekega zimskega dne od leta 1893 na 1899 je stopil prestolonaslednik pred svojega ce- sarskega strica Franca Jožefa I., proseč ga za do- voljenje, da sme poročiti grofico Zofijo pl. Chotek.

Cesar mu je dal enoletni rok, da si premisli. Ko je po preteku enega leta prestolonaslednik Franc Ferdinand ponovil pred cesarjem svojo prošnjo, ga je cesar uslišal in mu dovolil zakon, nakar se je vršila poroka dne 1. julija 1900 v Reichstadtu. Ta zakon je bil v resnici srečen. Blaga soproga prestolonaslednikova je bila visoko izobražena, ljubezniva, globoko katoliško-verna in skromna gospa, ki ni poznala nobenega ponosa, bitje, ki je živelo le za svojo obitelj in za reveže. V Konopištu na Češkem je visoka gospa šestokrat obiskala hiše revežev, sirot in bolnikov. Ni je bilo sram stopiti v borno in nizko bajtico želarjev, ponižno se je sklonila, ko je prestopila prag bajte, v nizki in zaduhli sobi pa česlo niti ravno stati ni mogla, ker je bila visoke, kraljeve postave. V bajti siromaka se je ta katoliška gospa čutila srečno. Izpraševala je vse natanko po njihovih razmerah, posegla vmes, če je bilo treba pomoči ali posredovanja. Na stotine je slušajev, ko je visoka gospa preskrbela zapuščenim sirotam oskrbo, bolnikom pomoč in tolažbo, nešteti so pa slučaj, ko je plemenita gospa kot nepoznana oseba delila po gorskih vaseh dobrote, razdeljevala denar in oskrbovala reveže z obleko in živežem; za število teh slučajev ve samo On, pred katerega sodni prestol je sedaj poklical. Kamorkoli je spremljala svojega soproga in kamorkoli je došla, je bila njena prva pot, njen prvi poset — cerkev. Ganljivo je bilo videti visoko gospo, ko je med priprostim ljudstvom kot nepoznana oseba klečala pred altarjem priproste cerkvice in ta globoko verna gospa ni več med živimi — ampak že uživa sad svojih dobrih del.

Obširna knjižica bi se dala napisati o slučajih, katerih je ta plemenita gospa pomagala revežem in sirotam in jim brisala solze.

Nekemu revnemu delavcu na Nižje-Avstrijskem s 6 otrok v starosti od 2 do 8 let, ki je zaslužil na teden komaj 20 K, so se rodile tri krepke in pa zdrave deklice, za katere pa revež ni mogel dobiti krstnih kumic. Na vojaške manevre, ki so se ravno takrat ondot vršili, je spremljala svojega moža tudi nadvojvodinja Hohenberg. Od tamošnjega dušnega pastirja, katerega je vprašala po dnevnih novicah, je izvedela za omenjeni slučaj. Ponudila se je takoj za krstno kumico. Župnik je stariše deklic o tem obvestil in prinesli so trojčke-deklice h krstu. Se le neposredno pred krstom je javila vojvodinja župniku svoj stan. S tresočim glasom je opravil župnik krst in s tresočim glasom je obvestil stariše deklic, da jim je osebo kumovala soproga prestolonaslednikova. Gmotno je podprla revnega delavca ter poskrbela za nadaljno vzgojo njegovih otrok. In ta le blaga in plemenita gospa ni več med nami, njena duša je splavala v sinje višave pred prestol Vsega-mogočnega.

Prestolonaslednik kot katoličan.

Neštetokrat je nadvojvoda Franc Ferdinand jasno pokazal svoje trdno katoliško prepričanje. On ni bil morda katolik samo iz družinske tradicije, ne samo radi tega, ker predpisuje dvorski ceremoniel ob gotovih dneh udeležbo pri raznih cerkvenih slavnostih, ampak bil je mož-katoličan iz notranjega prepričanja. Sijajen uspeh evharistične slavnosti na Dunaju je bil pred vsem zasluga rajnega prestolonaslednika. Njegov vzgled je zelo vplival med častniki, ki so ga visoko cenili in spoštovali. Sovražniki sv. vere, svobodomiselnici, so plemenitega rajnika zelo sovražili. Največje njegovo katoliško delo je bilo, da se je prostovoljno ponudil, da prevzame protektorat za „Katoliško šolsko društvo“, da je javno nastopil proti gibanju „Proč od Rima“, ob enem tudi „Proč od Avstrije“, radi česar je ukazal, naj vlada strogo pazi na priseljene nemške pastirje. Svoje verske dolžnosti je opravljal kar najzvesteje s celo svojo družino, v kateri je vladalo vzorno zakonsko-družinsko življenje. V hotelu, kjer je v Ilidži stanoval s svojo soprogo, so jima morali nalašč napraviti kapele, v kateri sta prisostvovala najsvetejši daritvi.

Znana je bila njegova globoka vernost našemu ljudstvu. Ob vsakem pogovoru, kjer se je govorilo o našem presvitlem cesarju in se vprašalo, kako bo s katoličani, ko bo enkrat zatisnil oči naš mili vladar, si slišal: Brez skrbi! Vrednega naslednika ima v osebi Franca Ferdinanda!

Kako pripoveduje očitavec o tem groznem umoru.

Neka visoka vojaška oseba, ki je spremljala prestolonaslednika in soprogo na usodepolni vožnji po sarajevskih ulicah, pripoveduje o groznem umoru sledeče podrobnosti: Vojvodinja Hohenberg je padla, ko jo je zadela krogla v desno stran trebuha, v naročje svojega soproga, ki jo je rahlo vprašal: „Kaj ti pa je?“ in se napol vzdignil. V naslednji sekundi je nadvojvoda raztegnil roki in padel vznak. Morilecova krogla mu je predrila vrat in pretrgala glavno žilo. Potoki krvi je prilil iz majhne rane in v trenutku je bila obleka nadvojvode napita krvi. Avtomobil se je peljal še kakih 10 korakov naprej in se potem ustavil. Deželni šef J. Potiorek, ki je stal na stopnjici avtomobila, hoteč s svojim telesom preprečiti vsako nezgodo prestolonasledniku, je med tem hitro odpel suknjo nadvojvodi. Avto je z vso naglico drvil v konak. Vojvodinja Hohenberg vstane na pol in se stegne z obema rokama na vrat svojega soproga. Videlo se je, kakor bi hotela s prstom zatvoriti krvavečo rano, toda komaj je zaklicala „Moj Bog, moj Bog“, je že padla brez moči nazaj in izgu-

bila zavest. Ta prizor je nepopisljiv. Vsi smo bili slepi in gluhi od groze za vse, kar se je godilo in le strme gledali umirajočega svojega gospoda. In zopet nekaj sekund in nesli smo kar dva visoka mrliča v konak. Nadvojvoda je tupatam še odprl oči in raztegnil roko; vojvodinja pa je bila že brez zavesti. Naenkrat je prihitelo šest zdravnikov, ki niso pa mogli absolutno nič več pomagati.

Zadnje besede blagopokojnega nadvojvoda so bile, ki jih je izustil, ko je padel od kroglje zadet v naročje svoje soproge: „Zofija, ostani pri življenju za naše otroke!“ In še predno je šel na pot iz Ilidže v Sarajevo, je poslal svojim otročičem v Konopišt brzojav, v katerem opisuje mične dogodke iz sobotnih manevrov in konča z besedami: „Pozdrave in poljube od papaja...“

Pretrsljive patrijotične manifestacije.

V Sarajevu je priredila v ponedeljek hrvatska mladina velike sožalne manifestacije. Dolga procesija se je vila po mestnih ulicah. Manifestanti so pa imeli v rokah črne zastave in slike Nj. Veličanstva cesarja, nadvojvode Franca Ferdinanda in vojvodinje pl. Hohenberg. Množica je pela ljudsko himno in navdušeno klicala: Živijo cesarju in Slava nadvojvodi Francu Ferdinandu in njegovi plemeniti soprogi! Dalje so se vršili navduševalni patrijotični govori. Na mestih, kjer sta se dogodila atentata in pred cerkvijo je množica pokleknila in goreče molila za dolgo življenje cesarja in dušni pokoj pokojnega nadvojvode in njegove blage soproge. Vse je ihtelo in glasno jokalo. Strašno razburjenje, ki je pretreslo vse mesto radi tega groznega umora, je povzročilo, da je prišlo tudi do velikih demonstracij proti srbskemu elementu. V mestu je nastopilo vojaštvo in je proklamiran preki sod, ki ga je množica sprejela z navdušenimi vskliki cesarju in armadi. In odigral se je ta le prizor: Ko je ljudstvo nek oddelk viharno akklamiralo, je zaklical polkovnik manifestantom: „Ako ljubite cesarja, se takoj mirno razidete!“ In množica je na mah temu povelju ugodila in s tiho žalostjo na obrazu mirno odšla domov.

Nov avstrijski prestolonaslednik.

Prestolonasledstvo prevzame sedaj v Avstriji nadvojvoda Karl Franc Jožef, najstarejši sin pokojnega nadvojvode Otona in nadvojvodinje Marije Jožefe. Rojen je leta 1887 na gradu Persenburg na Nižje-Avstrijskem. Poročen je dve leti s princezino Gito Bourbon-Parmsko in ima dva otroke. Dne 20. novembra 1912 se mu je rodil na gradu Wartholz sin, nadvojvoda Franc Jožef Oto, ki bo nosil enkrat krono avstrijsko. Dne 3. januarja se mu je pa rodila hčerka, nadvojvodinja Adela. Krstil jo je knezo-nadžkof dr. Piffl, botra pa sta bila nadvojvodinja Marija Jožefa in princ Sikst Parmski.

Sožalje „Hrvatsko-slovenskega kluba“.

Načelnik državnozborskega Hrvatsko-slovenskega kluba dr. Korošec je brzojavil na kabineto pisarno:

Ogorčen nad groznim, nečloveškim dejanjem, kojega žrtvi sta postali prejasni nadvojvoda prestolonaslednik in njegova soproga, prosi Hrvatsko-slovenski klub državnega zbora, da pride izraz najgloblje žalosti in največjega sočustvovanja ob grozni nesreči, kakor tudi ponovnega zagotovila neomajne zvestobe in udanosti, s katero smo mi in vse od nas zastopano hrvatsko-slovensko ljudstvo vdani vzvišeni osebi vladarja, cesarski hiši in habshurški monarhiji pred najvišji prestol.

Slovenski klub-deželnega zbora.

Slovenski klub je poslal na c. kr. namestništvo v Gradcu sledeči brzojav:

Slovenski klub štajerskega deželnega zbora prosi Vašo ekscelenco, da predloži Najvišjemu prestolu izraz najglobokejšega ogorčenja nad groznim činom, storjenim na prejasnem prestolonasledniku in njegovi soprogi, kakor tudi najglobokejše sočutje nad velikim usodnim udarcem in obnovitev neomajne zvestobe slovenskega naroda na Štajerskem vzvišenemu in premnogo skušanemu vladarju in cesarski hiši.

Nov vladar na Srbskem.

Srbski kralj Peter je dne 24. t. m. izdal oklic, ki so ga sopolpisali vsi ministri, da mu bolezen onemogočuje izvrševati vladarske posle in da bo, dokler bo bolan, v njegovem imenu vladal prestolonaslednik princ Aleksander. Peter je star okoli 70 let. Večji del svojega življenja je preživel v Švici in bil šele leta 1903, dne 11. junija, od morilcev svojega prednika Aleksandra proklamiran za kralja. — Kakor znano, so svoj čas velesile prekinile z njim vsako diplomatsko zvezo, ker ni dal niti iz dvora in niti iz armade odstraniti kraljevih morilcev in še danes ni na dvorih dobrodošel, ker pač leži sum na njem, da je dal on s krvjo omadeževati kraljevi prestol.

Prestolonaslednik Aleksander, ki že vodi nekaj dni srbsko vlado, je star 26 let. Časopisje komentira vladanje princa Aleksandra kot pomisleka vreden

dogodek, ker je srbski prestolonaslednik znan kot skrajni nasprotnik Avstrije in glava vojne stranke. Princ Aleksander je mlajši sin kralja Petra. Pravico do nasledstva je imel starejši sin princ Jurij, ki pa jo je zaigral zavoljo vročega temperamenta, ki mu ni dovolil skrivati svojega notranjega prepričanja. O princu Aleksandru se pripoveduje, da je nadarjen in priden dečko in da je njegov oče vsaj toliko čul nad njim, da ga srbski velmože niso mogli namenoma moralno pokvariti, kakor se je to posrečilo pri princu Juriju in prej pri Milanu.

Z nastopom novega vladarja na Srbskem je napočila za zunanjo srbsko politiko nova doba. Doslej so bili srbskim velmožem zaprti vsi srednje- in vzhodno-evropejski dvori. Kralja Petra se je sumilo, da je vedel za umor kralja Aleksandra in kraljice Dage. Da, sumilo se ga je celo v marsikaterih krogih, da je umor pred izvršenjem odobril in tudi gmočno, v kolikor je bilo to potrebno, ga podpiral. Vsled tega so se suvereni do sedaj branili položiti svojo roko v okrvavljeno roko srbskega kralja. Srbska diplomacija pa je delala z vsem naporom, da bi bili srbskemu kralju odprti drugi vladarski dvori. Toda zaman. Večkrat je bil uspeh že zelo blizu, na prim. ravno z obiskom pri avstrijskem cesarju. A v zadnjem hipu so se zopet zaprla vrata kralju Petru. In sedaj pa je tudi ta ovira odstranjena in odprti so zopet Srbiji evropejski dvori.

Slovinci v Italiji.

V seji italijanske kamore v Rimu dne 16. t. m. je stavil poslanec Morpurgo interpelacijo do vlade, v kateri opozarja na eksistenco 36.000 beneških Slovencev, ki da jim mora italijanska vlada po dogovoru v Trstu posvečati posebno pozornost. Ti Slovenci, bivajoči na meji proti Gorici in proti Koroškem, so zvesto ohranili svoj jezik in svoje običaje. V svojem govoru je imenovani poslanec najprej hvalil patrijotično, deloma upravičeno navdušenje teh italijanskih Slovencev, toda takoj nato je izjavil bojazen in svoje ogorčenje nad katoliškimi političnimi organizacijami avstrijskih Slovencev. In to iz nastopnih razlogov: Dan na dan prihajajo beneškim Slovincem v njihovem jeziku glasovi, koliko Slovanov je onkraj meje v sosednji državi in kako se vpliva nanje (na beneške Slovence) potom širjenja spisov. Že drugi pred njim, kot nek Villari, da so opozarjali na nevarnost slovanske propagande. Zato zahteva interpelant, naj italijanska vlada posveča posebno pozornost tem svojim slovanskim državljanom! No in kako, s kakimi sredstvi naj se podžge ta pozornost?! Človek, ki misli logično, bi pričakoval, da se v ravnanju s Slovenci uporabi dobrohotnost in pravičnost, da se skušajo Slovenci vezati na državo z dokazi spoštovanja do njihovega jezika! Toda grozno bi se motil, kdor bi to mislil o laških nacionalcih, ki so v tem oziru do pičice podobni nemškim fanatikom. Poslanec Morpurgo namreč zahteva: Širi naj vlada italijanski pouk in italijanske knjige in naj v svrhu gradi nova šolska poslopja in otroška zavetišča. Popolnoma po nemškem vzorcu, do pičice po mažarskem kopitu!

Ta Morpurgov interpelacija je naravnost atentat na pravičnost, ki mora vladati med državo in narodi, ni nič drugega, kakor nasilno in sleparsko raznarodovanje in ubijanje narodnega organizma, ki ima od Boga in po človeški civilizaciji pravico do življenja! Največja dobrota, ki jo naj da vlada beneškim Slovincem, naj bi bil po mnenju laških nacionalcev uspešen pouk v jeziku, ki ni domač jezik šolskih otrok, torej za slovenske otroke pouk v italijanskem jeziku. Največja dobrota za slovenske otroke naj bi bilo to, da bi jim iztrgali iz mladih src ljubezen do njihovega domačega, maternega, slovenskega jezika, jih pojaničarili — pretvorili v lahone.

Naravnost nepopisno je, koliko morajo trpeti v narodnem in kulturnem oziru beneški Slovenci. Italijanska vlada noč in dan pazi z naravnost mrzlično napetostjo na vsak najmanjši slovensko-narodni pojav med njimi ter prepoveduje in zaplenja vse, — kar je le količič v zvezi s Slovenci na drugi strani. Slovensko časopisje le s težavo prihaja med beneške Slovence in slovenska knjiga je zelo redka med njimi, izvzemši kak molitvenik. Saj so svojčas celo zaplenili knjige družbe sv. Mohorja, ker je bila med njimi tudi knjiga „Naš cesar.“

In kar je v očigled tem dejstvom najnesramnejše je to, da se ista italijanska vlada, ki postopa na tako krut nečloveški način s svojimi slovenskimi podaniki, drzne potem še vmešavati, kakor znano, v avstrijske notranje stvari in zahtevati za avstrijske podanike laške narodnosti nekeke privilegije, nekeke predpravice čelo nad drugimi avstrijskimi narodi!

Konečno bi se pa iz tega slučajja, ko obrača Rim svoje oko na beneške Slovence, lahko naučila tudi avstrijska vlada, da treba skrbeti za zvesto obmejno prebivalstvo, da mu treba pomagati in ga vezati na se. Seveda ne tako, kakor misli Italija, s potujčevanjem, marveč s polnim upoštevanjem narodnih pravic.

Politični pregled.

Ogrska.

Črv se upogne, ako se stopi nanj, in opozicija v ogrskem državnem zboru ni nič drugega, kot črv.

Pazite na otroke!

Uradna statistika je dognala, da so dobile v parlamentu v minoriteti stoječe leve stranke pri volitvah leta 1910 več glasov, kakor Tiszova majoriteta v državnem zboru. Ta stranka torej že eo ipso ni upravičena, delovati kot nositeljica zaupanja dežele. Zato pa tudi vse zaupanje pri kroni nima nobene parlamentarne podlage, popolnoma neglede na sodnijsko dognana korupcijska in nasilna sredstva, s kojimi pomočjo si je sistem Tiszov dobil nadvlado v parlamentu. Grof Tisza vse to prav dobro ve in da se mu pri novih volitvah zopet ne bo tako godilo, kot 1910, ali 1905, zato se že sedaj pripravlja na volitve. Reform, kakor volilne, tiskovne i. dr., ne izpelje, ker jih dežela potrebuje, ampak samo zato, ker jih on potrebuje, da uradnike lahko degradira za strankarske agitatorje. Nasprotno pa ne uveljavlja tega, kar potrebuje dežela, ker bi to pomenilo padec njegovega sistema: kakor: pravico zborovanja, izvenstrankarsko rešitev narodnostnega problema, avtonomijo katoličanov. Pri novih volitvah bodo baje tudi uradniki glasovali proti Tiszi, katerega čaka hudo presečenje. Nekoliko bankirjev in pritisk na uradništvo mu bo presneto malo pomagalo. In takrat bodo morali tudi na Dunaju uvideti, da se je grofa Tiszo le vendar precenjevalo.

Turčija in Grčija.

Turško-grška napetost se še ni glede prognoze na kak oborožen konflikt nič spremenila. Vele-sile pošiljajo po enega tamošnjih poslanških dragomanov v anatolske province, ki naj bi tam na mestu konstatirali, koliko je resnice na grških pritožbah o preganjanjih od turške strani. Toda težišče celega položaja pa ni niti v omejitvi grške emigracije, niti v anti-grškem gibanju v turškem cesarstvu. Vse te grške tožbe so le pretveza; kajti atenski kabineti, če Turčijo še predno bo dobila dva naročena nova dreadnoughta na pomoč, prisiliti, da brez pridržka pripozna aneksijo Kiosa in Lesbosa. Če pa bo proklamirano med Atenami in Carigradam vojno stanje, bo že navidezno zadostovalo, da se bodo grške zahteve naglo bližale realiziranju. Grčija bi si pač prihranila nevarnosti, ki bi nastale iz eventualnega poskusa, izkrcati svoje čete v Smirni in se omejila na blokado Dardanel, Beiruta itd. To bi pa imelo za posledico čisto naravno konsekvenco, da bi turška vlada takoj zaprla Dardanele trgovskemu prometu. Kako podaljšanje tega stanja bi pa zadelo v prvi vrsti trgovske interese veselij, tako da bi se morale odločiti, če bi hotele napraviti konec temu brezvojnemu vojnemu stanju z intervencijo. Ta bi se pa v Atenah zgodila tem manj, ker bi se pri tem grška vlada sklicevala na pravorek evropskega eropaga, glasom katerega bi se ji pripoznala oba otoka. Iz tega potem sledi, da bodo velesile morale v Carigradu intervenirati, ker bi imele s silo delovati na turško vlado, da bi jo ganile do priznanja aneksije. V tem obstoji grški načrt, kateremu se ne more odrekat di lomatska iznajdljivost. Veliko vprašanje pa je sedaj to, če se da Grčijo pripraviti do tega, da obesi izpeljavo tega projekta na žebelj. Moč do tega ima izključno le Francija. Če bo pa pariška vlada svojo grožnjo, da ne dovoli grškega posojila v Parizu, v kategoričnem tonu ponavljala, se bo Grčija skoro gotovo boljše premislila in vrgla svojo puško v koruzo.

Raznoterosti.

Pravda Pišek—Lobnik se je končala s popolno zmago g. državnega in deželnega poslanca Franca Piškega. O podrobnostih se poročamo.

Agrarno-politični tečaj za društvene voditelje, preč. duhovščino, učitelje in učiteljice ter za vse, ki se posebno zanimajo za društveno in javno življenje, priredi S. K. S. Z. v Ljubljani. Vršil se bo v Ljudskem domu v Ljubljani od dne 3. do včetršega dne 7. avgusta t. l. Tečaj je velike važnosti, zato je pričakovati obilne udeležbe. Priglasiti se je pa treba vsaj do dne 13. julija S. K. S. Z. v Ljubljani. Udeležencem, ki želijo, preskrbi Zveza hrano in prenočišče proti dnevni odškodnini 3 K, za vse dni skupaj z vstopnino vred pa 15 K. Denar za hrano in prenočišče je treba poslati naprej ob enem s prijavo. Kdor ne reflektira na to, da se mu preskrbi hrana in prenočišče, plača 1 K vstopnine, na kar dobi izkaznico. Agitirajte povsod za prav obilno udeležbo!

Nemčija čez vse. Zadnja „Marburgerca“ navaja z nekakim ponosom, da je v nemški armadi še najmanj rekrutov-analfabetov, češ, da se na Slovenskem za povzdigo kulture vse premalo stori ter da se le hujska zoper Nemce, namesto da bi se število slovenskih rekrutov-analfabetov znižalo. Omenjeni list naj bo le potolažen, saj se tudi med nemškimi Mihelni na Srednjem in Zgornjem Štajerskem nahaja vsaj toliko nemških rekrutov-analfabetov, kot med slovenskimi. Kako podpirajo Nemci slovenska kulturna stremljenja, je pač najboljši dokaz, da se v svoji narodni nestrpnosti na vse kriptje upirajo ustanovitvi slovenskih šol. Na eni strani kričati, da ni zadosti ljudske izobrazbe, na drugi strani pa ovirati kulturna stremljenja Slovencev, je pač značilno za naše nemške kulturonoze!

„Volkstag“ napravil velik fiasko. Vsi nemški krščansko-socialni listi se krvavo norčujejo iz celovškega Volkstaga. Tako pravi n. pr. „Gr. Volksblatt“, da je bil to čisto navaden shod nemškonacionalnih volilcev. Nemški nacionalci da niti niso kom-

petentni govoriti v imenu nemštva od Dunaja pa do Adrije, ker nemški krščanski socialci zastopajo tu ogromno večino naroda. Zato se naj v bodoče take svobodomiselnosti shode nazivlje z drugim imenom in ne „ljudski“ tabor. Dalje pravi omenjeni list, da je bilo na tem shodu veliko kričanja in praznih fraz. Shod da je pravi dokument nesposobnosti in neresnosti nemškonacionalne politike. In končno še povdarja, da takim ljudem, ki se družijo na jugu z irendentariji in izdajalci države, manjka vsaka resnoba za rešitev jugoslovanskega vprašanja. — Tako piše pošten nemški list o nepoštenem izzivanju in kaljenju miru svobodomiselnih nemških narodnjakov.

Franc Uršič †. Dne 26. junija t. l. je na Dunaju nenadoma ponoči umrl stud. med. Franc Uršič. Mladenič, velikemu v ljubezni do svojega naroda, vestnemu in požrtvovalnemu pri delu v organizaciji, kličo „Danica“. Bodi mu tuja zemljica lahka!

Liberalni agitatorji obsojeni. V Vipavi je bil obsojen jurist Lekan na 7 dni, ker je lagal čez duhovščino in naše zavode. Ker je tudi žalil pokojnega dekana v Vipavi, so ga tožili sorodniki in je plačal 200 K za izobraževalno društvo v Vipavi in 30 K za Slovensko Stražo, prekleval tudi dvakrat — pred cerkvijo. Seveda plača tudi odvnetike. — V Ilirski Bistrici je pa tožil trnovski kaplan Žgajnar liberalnega agitatorja Jakšeta, ker je trosil lažnjive vesti o njem. Jakše je prosil oproščenja in plačal 50 K za Orlo in 50 K za Slovensko Stražo in seveda vse stroške. „Slovenski Narod“ vpije, da je S. L. S. na Kranjskem zmagala pri zadnjih volitvah, z dr. Pogačnikom le z lažmi. Kdo je lagal, se pa kaže pri sodnijah

Očitanje „liberalcev“ ni žaljivo. Sosed A. je tožil soseda L. pri ribniškem sodišču radi razžaljenja časti, ker mu je L. očital: „ti liberalce ti“, „celo vas si napravil za liberalce“ in „grdo je, da si takov liberalce“. Ribniško sodišče je soseda L. radi prestopka razžaljenja časti v resnici obsodilo. Novomeško okrožno sodišče pa je vsled obtoženčeve pritožbe sodbu vsled ničnosti razveljavilo in soseda L. oprostil. Ker očitek „liberalcev“ ni žaljiv. S tem je pa tudi izrečeno, da istotako očitanje „klerikalcev“ ni kaznjivo.

Slovenskim starišem! Kakor znano, obiskujejo mariborsko realko skoraj sami Nemci, oziroma nemškutarji. Na celem zavodu ni več kakor samo 5 Slovencev. Dijakom, ki imajo za seboj realko, se odpira veliko boljša in lepša bodočnost, nego na vsakem enakem zavodu, na primer na gimnaziji, učiteljski. Saj imamo abiturijentov iz gimnazij več kot dovolj, ki čakajo na službe, a je ne morejo dobiti, ker je že vse prenapolnjeno. Zakaj bi imeli le samo Nemci službe inženirjev, arhitektov itd., ko so vendar Slovenci tudi enako, če ne bolj sposobni za te službe. Pomislimo samo, da na celem slovenskem Štajerju ni niti enega slovenskega arhitekta ali pa zemljemerca in če je tudi rojen Slovenec, se vendar izdaja za Nemca. Torej, slovenski stariši, obračamo se do vas, da pošiljate svoje otroke v obilnejši meri na realko, kjer je tudi dovoljena slovenska paralelika, dočim je do sedaj bil učni jezik samo nemška, a slovenščina pa prosti predmet. Vpisovanje je dne 4. julija od 10. do 12. ure in dne 16. septembra od 8. do 10. ure dopoldne.

Himen. Gospod Mirko Jurovič se je dne 29. t. m. v Gradu poročil z gđo. Marico Ješovnik. Poročencema obilo sreče!

Pazite na ogenj! Dne 15. aprila t. l. je izbruhnil požar v Brezovju, okraj Celje. Hipoma je bilo v plamenu gospodarsko poslopje Janeza Pečar. Zgorelo mu je poslopje, vse gospodarsko, tesarsko in mizararsko orodje, žito, mnogo lesa in drugih premičnin. Zažgal je štirileten otrok. Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, naš edini slovenski zavod te vrste, pri kateri je bil Pečar zavarovan, je kakor vedno, kolikor mogoče hitro škodo cenila in točno izplačala odmerjeno odškodnino. Zavarujmo svoje imetje le pri tem našem domačem slovenskem zavodu! — Stariši, pazite na ogenj, pazite na otroke!

Štajersko.

Maribor. Mladinski glasbeni nastop, ki bi se imel vršiti dne 3. julija v Narodnem domu, se vsled žalostnega dogodka preloži na negotovi čas.

Maribor. Sonnenwendfeier, katero so priredili naši velepatriotični Nemci dne 25. t. m. v Ljudskem vrtu, se je precej klaverno obnesla. Razun hrupavega občudovanja vrednega govornika, ki je kričal: „Weg mit den Kutten und den Ketten, zur Freiheit . . .!“, ni bilo prav nič posebnega. V temno noč so po govoru zatulila tevtonska nenasitna žrela pesem: „Die Wacht am Rhein.“ Nadebudni mladiči so si žvižgali: „Zum Rhein, zum Rhein, zum sonnigen Rhein.“ Kakor tulenje lačnih, krvoželjnih volkov se je razlegalo v temno noč, volkov, ki so lačni naše lepe slovenske zemlje . . . Slišalo se je tudi kakor riganje oslov, zategnjeni: „Bi-e-e-a!“ Skrokani buršaki so ponujali namreč pivo. Tudi domišljija teh ljudi je čudovita; zahtevali so celo od nas, da bi se odkrili, ko je godba zaigrala v Avstriji prepovedano pesem . . . Smešno! Morda iz spoštovanja ali česa? Celotni častniki avstrijske armade smo videli in nekateri so celo ysklikali svoj „Heil!“ Vtis: Felix, felix Austra . . . Bojimo se, da boš kakor tisti mož, ki je vzgojil krokarja, kateri mu je iz hvaležnosti izkljuval oči!

Tezno pri Mariboru. V nedeljo, dne 14. t. m., se je na Teznu na vrtu g. Kuglerja vršila veselica Südmarke v prid nemške šulvereinske šole na Teznu. Vsled deževnega vremena je bila veselica zelo klaverno obiskana, tako da imajo še 40 K deficita.

Brezno ob Dravi. Liberalci vedno povdarjajo, kako edino oni „narodno“ delajoj vsem drugim pa odrekajo vsako narodno delo. Da pokažejo svoje „delo“, so ustanovili pri nas liberalno posojilnico, katero so pa letos na tihem pokopali. Ustanovitelji in grobokop je bil g. Stibler iz Celja, kateri ima jedno zaslugo za liberalce več. Zakaj pa prospevajo posojilnice v St. Lovrencu, Selnici, Kamnici itd., kjer niso nič boljše narodne razmere, kot pri nas, g. domačin Stibler? Ker se ni odričala pri ustanovitvi duhovščina, ker so posojilnice gospodarski zavodi, ne pa filijalka Narodne stranke.

Sv. Martin pri Vurbergu. V noči na 20. junija nekako med 1. in 3. uro po polnoči so vlomili tatovi v župnišče Sv. Martina pri Vurbergu. Iz kleti so odnesli žganja tropinovec, mesa in drugih jestvin v vrednosti čez 100 K, iz kuhinje so pa odnesli kuharici Mariji Srabčan K 192.60 v gotovini in srebrno uro, ki je visela na steni. Ukradeno meso in mast so tatovi spravili za prešo, toda odnesti teh reči niso mogli, ker so jih pregnali kosci, ki so se bližali takrat župnišču. Z žganjem, z denarjem in z uro so jo pa srečno popihali. Do sedaj se še ni posrečilo priti vlomilec na sled.

Sv. Miklavž pri Hočah. V soboto, dne 20. junija, so zidarji pri posestniku Florijančiču pri Sv. Miklavžu pri Hočah postavljali ogrado. Vsled slabe stavbe se je ruš potrd na 31letnega zidarja Avguščina Vidoviča in mu zlomil križ. Vidoviča so odpeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je že drugi dan na teh poškodbah umrl. Kdo je te nezgode kriv, bo sodnija dognala. Stavba se je vršila pod nadzorstvom zidarskega polirja Alojzija Hergut.

Rogatec. Viničarski sin Lovro Topolovec je v nedeljo, dne 21. t. m. s hlapcem napadel 53letnega J. Kuhar iz Graškegore ob okrajni cesti pri Krapini in mu prizadial tako hude poškodbe, da je kmalu nato izdihnil. Živel je z njim v sovraštvu. Topolovec so izročili sodišču.

Kamenj pri Grobelnem. Dne 20. maja t. l. je izginil pri nas tri leta stari otrok Alojzij Sajko in nihče ni vedel kam. Iskali so ga vso noč in ker ga niso mogli najti, se je začelo misliti, da ga je kedo odpeljal. Dne 17. t. m. pa so našli njegovo truplo na nekem travniku. Malo trupelce je bilo shujšano in sestradano do kosti. Otrok je bil takrat zbežal v gozd, se tam zgubil in nič več našel poti domov in — umrl od lakote. Stariši, ki imate srce, pazite na svoje otroke!

Celje. G. dr. Serneca vprašamo, ali bo zaupanje do stare posojilnice naraščalo, ali bodo ljudje rajši in več vlog nosili v staro liberalno posojilnico, ker bodo kmalu vsi uradniki stare posojilnice odborniki liberalne celjske Zadrugne Zveze, koje stanje je vsled udeležbe pri Glavni posojilnici znano. Ljudje v Celju se čudijo, da so izstopili iz odbora Zveze stari konservativci dr. Jurtefa, A. Turnšek iz Nazarja, dr. Rosina itd., ki so zelo premožni, a na njih mesto stopili — uradniki stare celjske posojilnice in učitelji. Zakaj bogataši zapuščajo celjsko Zvezo, povejte, g. dr. Sernee! Ako želi celjska stara posojilnica imeti še nekaj ugleda, naj puste njeni uradniki politično celjske Zvezo pri miru. Za sedaj dovolj!

Trbovlje. Naša stranka vzdržuje v Trbovljah več organizacij, katerih namen je, povzdigniti izobrazbo in pospeševati blagostanje kmečkega in delavskega prebivalstva. Med temi organizacijami zavzemata odlično mesto kmečko-delavska hranilnica in posojilnica ter zadruga Lastni dom. Obe zadrugi sta imeli v nedeljo, dne 21. t. m., občni zbor. Iz računskega zaključka posojilnice je razvidno, da je njen promet znašal nad 300.000 K in da je dosegla nad 200.000 K vlog. Posojilnica ima ne le dovolj denarja za svoje potrebe, temveč izkazuje še nad 52.000 K naloženega denarja. Rezervni sklad je tekem 5 let narastel na 3200 K. Na občnem zboru posojilnice je g. nadrevizor Vladimir Pušenjak na podlagi računskega zaključka orisal napredek posojilnice in dajal za bodoče delo nasvete. Zadruga Lastni dom vzdržuje Društveni dom in ni samo pokrila obresti od svojega dolga, temveč je nekaj odplačala od svojega dolga. Stanje zadruge Lastni dom je zelo ugodno in priča o požrtvovalnosti in delavnosti naših pristašev. Obe zadrugi sta dobro prestali prva leta in je upanje, da bodeta tudi v bodoče delovali v korist in v prosepah kmečkega in delavskega ljudstva v naših Trbovljah.

Bay-Rum s konjičkom

Iz tovarne Bergmann & Comp., Dečln ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luskavost, zabranjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priznanj! V steklenicah po K 2— in K 4— se dobi v vseh lekarnah, drožerijah, parfamerijah in brivnicah.

Vzemite otroke seboj na delo!

Razglas.

Okrajni odbor Gornji Grad odda napravo ozir. renoviranje mostu čez Dreto v Pustem polju potom minuendo dražbe v izvršitev. Ta minuendo dražba se vrši na licu mesta pri sedajnem mostu

dne 23. julija 1914 ob 8. uri dopoldne.

Podjetniki in stavbeniki se k tej dražbi vljudno vabijo z nazonilom, da so načrti, stroškovnik in pogoji v okrajni pisarni na vpogled in kateri se tudi lahko na dan dražbe pred začetkom taiste vpogledajo. Pismene ponudbe se sprejemajo do dražbe, če se oddajo zapečatene in poštne prosto.

Okrajni odbor Gornji Grad.

Romarski vlak na Trsat

vozi letos dne 13. julija iz Maribora po sledečem voznem redu:

Vlak odhaja 13. julija ob			Postaje		Vlak se vrne 14. julija ob		Cene za tja in nazaj.	
							III. razred	II. razred
Odhod 1. uri	5' zjutraj		Maribor		Dohod 7. uri	49' zvečer	16 kron	22 kron
" 1. "	16' "		Hoče		" 7. "	39' "	"	"
" 1. "	22' "		Slivnica		" 7. "	38' "	"	"
" 1. "	27' "		Rače		" 7. "	28' "	"	"
" 1. "	38' "		Pragarsko		" 7. "	17' "	"	"
" 1. "	48' "		Slov. Bistrica		" 7. "	7' "	15 K 50 v.	21 K 50 v.
" 2. "	2' "		Poljčane		" 6. "	54' "	"	"
" 2. "	24' "		Ponikva		" 6. "	34' "	"	"
" 2. "	31' "		Grobelno		" 6. "	27' "	"	"
" 2. "	37' "		Sv. Jurij		" 6. "	21' "	"	"
" 2. "	45' "		store		" 6. "	12' "	"	"
" 2. "	54' "		Celje		" 6. "	2' "	15 kron	21 kron
" 3. "	8' "		Laško		" 5. "	48' "	"	"
" 3. "	19' "		Rimske Toplice		" 5. "	38' "	"	"
" 3. "	35' "		Zidamost		" 5. "	21' "	14 K 50 v.	20 K 50 v.
" 3. "	46' "		Hrastnik		" 5. "	11' "	"	"
" 3. "	54' "		Trbovlje		" 5. "	4' "	"	"
Dohod 6. "	46' "		Postojna		—	—	—	—
Odhod 11. "	45' dopold.		Postojna		—	—	—	—
Dohod 2. "	15' popold.		Matulje		—	—	—	—
			Reka		Odhod 11. "	58' predpol.	—	—

Take karte, s katerimi bi se nazajgrede vožnja lahke prekinila, se ne dobijo in bi vsako tozadevno vprašanje bilo neumestno.

Med potom tje običemo svetovnoznano postojnsko jamo. — Romarji se bodo na Reki tudi eno uro vozili po morju. — V vožnih cenah je zapopadana vstopnina v postojnsko jamo in pa vožnja po morju.

Vspored pobožnosti na Trsat se romarjem dopošlje ob enem z voznim listekom.

Karte se dobijo le proti plačilu v gotovem denarju! Na up ne dobi nikdo karte. — Za otroke, ki so stari več kot 4 leta, je treba plačati kakor za odrasle. Na vlaku ne dobi nikdo več karte.

Karte se naročijo in denar se pošlje edino le pod naslovom: Romarski odbor v Mariboru, Koroška cesta št. 5. V Mariboru se karte lahko tudi osebno kupijo v tiskarni sv. Cirila od 25. junija naprej. Po pošti se karte pred 6. julijem ne bodo razpošiljale.

Romarski odbor.

Narodno romanje v Lurd

pod pokroviteljstvom ces. svet. J. N. C. Rögerja st., vit. reda sv. Silvestra, imejitelja zlatega križa s krono za zasluge, v Ljubljani, pod duh. vodstvom g. A. Hribarja, župnika na Zalem Logu pri Železnikih

s posebnim vlakom.

Začetek romanja dne 12. avgusta.

Romanje bo trajalo: skupina A. 14 dni, skupina B. 16 dni.

Romarski skupini potujeta: A. Ljubljana, Ponteba, Verona, Milan, Vintemille, Marseilles, Lurd, Marseilles, Lyon, Genf, Maria Einsiedeln (Švica), Inomost, Franzensfeste, Ljubljana. — B. do Lurda kot skupina A, nazaj skozi Bordeaux, Pariz, Bazel, Zürich, Inomost, Bad Gastein, Ljubljana.

Vožnja stane iz Maribora in nazaj v Maribor: A. I. razred 560 K, II. 410 K, III. 250 K. — B. I. razred 590 K, II. 445 K, III. 280 K.

Iz Ljubljane in nazaj v Ljubljano: A. I. razred 540 K, II. 390 K, III. 250 kron. — B. I. razred 570 K, II. 430 K, III. 280 K.

Iz Trbiža in nazaj v Trbiž: A. I. razred 530 K, II. 385 K, III. 250 K. — B. I. razred 560 K, II. 420 K, III. 270 K.

V teh plačilih je zapopadana vožnja, hrana, prenočišče, vodstvo in napitnina. Programi se dobe pri preč gosp. Ant. Hribarju, župniku v Zalem Logu pri Železnikih in pri g. L. Mally, trgovcu, Medija-Izlake pri Zagorju.

Učenec

marljiv in priden, ki je obiskoval najmanj en razred meščanske šole ali gimnazije ter tudi več nemščine, iz ugodne rodbine, se sprejme v novo otvorenji trgovini z mešanim blagom Iva a Rožič v Spodnjem Dravogradu. Ponudbe pod Ivan Rožič, Jesenice, Dolenjsko do 15. julija t. l. 74

Hiša za obrt v Mariboru se z dvoriščem in poslopjem na dvorišču radi boleznj pod ugodnimi pogoji proda. Pripravno za parno pekarijo ali kako drugo trgovino. Pročelje na ulici dolgo 85 m. Zemljišča 677 m², 50 korakov od Glavnega trga oddaljeno. Dopise do 28. junija na upravništvo pod J. B. št. 545.

Obleke

za birmance in maturaote v vsaki velikosti iz različnega modernega blaga izdeluje točno in solidno po najnižjih cenah

Jakob Vezjak
krojaški mojster

v Mariboru

Grajski trg, v gradu

Imam tudi bogato zalogo izgotovljenih oblek.

POZOR!

Radi opustitve najstarejše narodne manufakturne trgovine

Karola VANIČA :: Celje :: Narodni dom

Ustanovljeno 1880.

se prodaja vse pod lastno ceno.

Ustanovljeno 1880

A. Wesjak, Maribor
„Pri železnici“

Glavni trg vogal Stolne ulice

Priporoča svojo ogromno zalogo perilnega, manufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega blaga po jako znižanih cenah.

Dr. Viktor Kac
ne ordinira do 1. septembra.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašina in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Slovenci, podpirajte „STRAŽO“ z inseriranjem!

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinočrcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinarov.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvo

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo izkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapetiranega pohištva.

Sloboden nakup.

Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Velika izbor

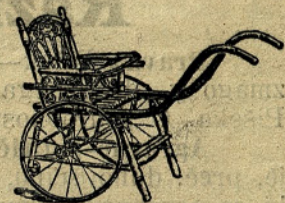
pletenin

lastnega trpežnega izdelka. Vozčki za otroke, potovalne korbice, vrtno pohištvo in pohištvo za verande, naslonjači i t d. po najnižjih cenah. Istotako Brenabor vozove. Popravila izvršujem točno in zelo poceni.

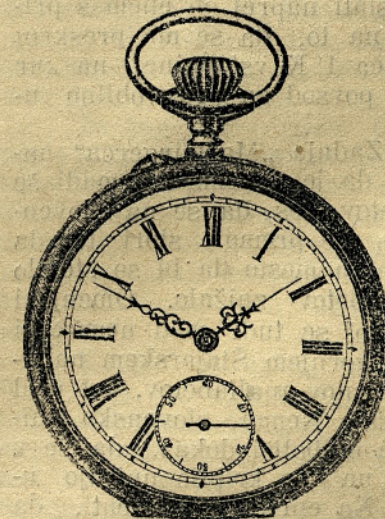
Izdelovatelj pletenin

A. PRAH

Maribor, Tegetthofstrasse 21.

Ure! Ure!
V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 3 40
Sreb. verižice damske K 3 60
Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamči!

Precizijske ure, Schafhausen, Zenith, Omega, Eterne.

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Franjo Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,

Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Pazite na otroke!